

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2014. február 6. *

„Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Vámunió és Közös Vámtarifa — Egyiptommal kötött euro-mediterrán megállapodás — A 4. jegyzőkönyv 20. cikke — Származási igazolás — EUR.1 szállítási bizonyítvány — Olyan időpontban kiadott helyettesítő EUR.1 szállítási bizonyítvány, amikor az áru már nem áll az azt kiadó vámhivatal felügyelete alatt — Preferenciális rendszer alkalmazásának megtagadása”

A C-613/12. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Finanzgericht Düsseldorf (Németország) a Bírósághoz 2012. december 24-én érkezett, 2012. december 12-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Helm Düngemittel GmbH**

és

a **Hauptzollamt Krefeld**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: M. Ilešić tanácselnök, C.G. Fernlund, A. Ó Caoimh, C. Toader és E. Jarašiūnas (előadó) bírák,

főtanácsnok: Y. Bot,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Helm Düngemittel GmbH képviseletében H. Nehm Rechtsanwalt,
- az Európai Bizottság képviseletében B.-R. Killmann és T. Scharf, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: német.

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 2004. április 21-i 2004/635/EK tanácsi határozatban jóváhagyott (HL L 304., 38. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 51. kötet, 304. o.), 2001. június 25-én Luxembourgban aláírt, az egyrészről az Európai Közösségek és tagállamai, másrészről az Egyiptomi Arab Köztársaság közötti euro-mediterrán társulást létrehozó megállapodás (a továbbiakban: Egyiptommal kötött euro-mediterrán megállapodás), és különösen e megállapodásnak a származó termék fogalmának meghatározásáról és az igazgatási együttműködés módszereiről szóló, 2006. február 17-i 1/2006 EU–Egyiptom társulási tanácsi határozattal (HL L 73., 1. o. ; a továbbiakban : 4. jegyzőkönyv) módosított 4. jegyzőkönyve 20. cikkének értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet a Helm Düngemittel GmbH (a továbbiakban: Helm Düngemittel) és a Hauptzollamt Krefeld (krefeldi fővámhivatal) között behozatali vám kivetése tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

A Bécsi Egyezmény

- 3 Az 1969. május 23-i, a szerződések jogáról szóló Bécsi Egyezménynek (*Egyesült Nemzetek Szerződéseinek Tára*, 1155. kötet, 331. o.; a továbbiakban: Bécsi Egyezmény) „Az egyezmény hatálya” című 1. cikke értelmében ezt az egyezményt az államok közötti szerződésekre kell alkalmazni.
- 4 A Bécsi Egyezménynek „Az egyezmény hatályán kívül eső nemzetközi megállapodások” című 3. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Az a tény, hogy az egyezmény hatálya nem terjed ki az államok és a nemzetközi jog más alanyai közötti, vagy a nemzetközi jog ezen más alanyai közötti, illetve a nem írásos formában kötött nemzetközi megállapodásokra, nem érinti:

[...]

- b) az egyezményben foglalt minden olyan szabálynak ezekre történő alkalmazását, amelyeknek a nemzetközi jog alapján az egyezménytől függetlenül alávetettek;

[...]”

- 5 A Bécsi Egyezménynek a „Pacta sunt servanda” című 26. cikke előírja:

„Minden hatályos szerződés kötelezi a részes feleket, és a szerződést jóhiszeműen kell végrehajtaniuk.”

- 6 A Bécsi Egyezménynek „Az értelmezés általános szabályai” című 31. cikkének (1) bekezdése előírja:

„A szerződést jóhiszeműen, kifejezéseinek szövegösszefüggésükben szokásos értelme szerint, valamint tárgya és célja figyelembevételével kell értelmezni.”

Az Egyiptommal kötött euro-mediterrán megállapodás

- 7 Az Egyiptommal kötött euro-mediterrán megállapodás 2004. június 1-jén lépett hatályba.

8 E megállapodás 1. cikke értelmében:

„(1) Társulás jön létre egyrésről a Közösség és tagállamai, másrésről Egyiptom között.

(2) E megállapodás célkitűzései a következők:

[...]

– az áruk, szolgáltatások és tőke kereskedelmének fokozatos liberalizálásához szükséges feltételek megteremtése,

[...]”

9 Az említett megállapodásnak az áruk szabad mozgására vonatkozó II. címében szereplő 6. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A Közösség és Egyiptom az e megállapodás rendelkezéseinek hatálybalépésétől számított tizenkét éves átmeneti időszak alatt fokozatosan szabadkereskedelmi területet hoz létre e cím és az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény, valamint egyéb, a Kereskedelmi Világszervezetet (WTO) létrehozó megállapodáshoz csatolt, más többoldalú árukereskedelmi megállapodások rendelkezéseinek megfelelően [...]”

10 Ugyanezen megállapodás 8. cikke, amely e megállapodás II. címe 1. fejezete címének megfelelően az ipari termékekre vonatkozik, előírja:

„Az Egyiptomból származó termékeket vámok és a vámokkal azonos hatású díjak, mennyiségi korlátozások és más, azonos hatású korlátozások nélkül lehet a Közösségbe bevinni.”

11 Az Egyiptommal kötött euro-mediterrán megállapodás 27. cikke értelmében:

„A »származó termék« fogalmát e cím rendelkezéseinek alkalmazásában és az azzal kapcsolatos igazgatási együttműködés módszereit a 4. jegyzőkönyv határozza meg.”

12 A 4. jegyzőkönyv 16. cikkének (1) bekezdése értelmében, amely a jegyzőkönyv »Származási igazolás« című V. címében szerepel:

„A Közösségből származó termékek Egyiptomba történő behozatalakor, és az Egyiptomból származó termékek Közösségbe történő kivitelekor az e megállapodásból származó előnyöket élvezik, amennyiben bemutatják:

a) az EUR.1 szállítási bizonyítványt [...]

[...]”

13 A 4. jegyzőkönyv 17. cikkének (1) bekezdése szerint »[a]z EUR.1 vagy az EUR-MED szállítási bizonyítványt az exportáló ország vámhatóságai adják ki”.

14 A 4. jegyzőkönyv 20. cikke előírja:

„Amennyiben származó termékeket a Közösségben vagy Egyiptomban valamely vámhivatal felügyelete alá helyeznek, az eredeti származási igazolás egy vagy több EUR.1 vagy EUR-MED szállítási bizonyítvánnyal helyettesíthető a termékek összességének vagy egy részének a Közösségen vagy Egyiptomon belül máshová küldése céljából. A helyettesítő EUR.1 vagy EUR-MED szállítási bizonyítványokat az a vámhivatal adja ki, amelynek felügyelete alá a termékeket helyezték.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 15 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy a Helm Düngemittel 9300 tonna karbamidot vásárolt Egyiptomban, és hajót bérelt ennek egy részének Terneuzenbe (Hollandia), a másik részének pedig Hamburgba (Németország) történő elszállításához. 2009. február 2-án az egyiptomi vámhatóságok származási országgént Egyiptomot megjelölő EUR.1 szállítási bizonyítványt (a továbbiakban: szállítási bizonyítvány) adtak ki a teljes szállítmányra vonatkozóan.
- 16 2009. február 11-én a Helm Düngemittel bemutatta e bizonyítványt a holland vámhatóságoknak, és kérte helyettesítő EUR.1 szállítási bizonyítvány (a továbbiakban: helyettesítő szállítási bizonyítvány) kiadását az áru megosztása és egy részének Németországba való küldése céljából.
- 17 2009. február 12-én a hajó Terneuzen kikötőjébe érkezett, ahol az áru Hollandiába szánt részét kirakták. 2009. február 13-án a hajó elhagyta Hollandiát. Az áru maradék részét Hamburgban rakták ki, és 2009. február 16-án szabad forgalomba bocsátották.
- 18 2009. február 24-én a holland vámhatóságok az árunak Hollandiából Németországba küldött részére vonatkozó helyettesítő szállítási bizonyítványt adtak ki.
- 19 2009. március 2-án a Helm Düngemittel 2009. februárra vonatkozó kiegészítő vámáru-nyilatkozatot nyújtott be az áru azon része tekintetében, amelyet Németországban szabad forgalomba bocsátottak. E nyilatkozathoz mellékelte a holland vámhatóságok által kiadott helyettesítő szállítási bizonyítványt, és az említett árumennyiségre vonatkozóan kérte az Egyiptommal kötött euro-mediterrán megállapodásban előírt preferenciális vámrendszer kedvezményét.
- 20 2009. április 15-én a Hauptzollamt Krefeld megkereste a holland vámhatóságokat az utóbbi által kiadott helyettesítő szállítási bizonyítvány tárgyában. Válaszukban e hatóságok rámutattak arra, hogy e bizonyítvány kiadásának időpontjában a szóban fogó áru már elhagyta Hollandiát, és az említett bizonyítványt következésképpen a 4. jegyzőkönyv 20. cikkének megsértésével adták ki, mivel az áru ugyanezen bizonyítvány kiadásának időpontjában már nem állt a felügyeletük alatt.
- 21 2010. november 19-én a Hauptzollamt Krefeld 68 382,54 euró összegű behozatali vám megállapítása tárgyában vámhatározatot küldött a Helm Düngemittelnek, mivel a helyettesítő szállítási bizonyítvány nem tudta igazolni a szóban forgó áru Németországba szánt részének preferenciális egyiptomi származását.
- 22 2011. február 24-én a német vámhatóságok újbóli megkeresésére válaszul a holland vámhatóságok közölték, hogy a helyettesítő szállítási bizonyítvány tartalma megfelelő, és azt nem lehet visszavonni vagy érvényteleníteni.
- 23 A Helm Düngemittel a Hauptzollamt Krefeld által kiadott vámmegállapító határozattal szemben fellebbezést nyújtott be, amelyet a Hauptzollamt Krefeld 2011. november 16-án elutasított.
- 24 A Helm Düngemittel e határozattal szemben keresetet terjesztett a kérdést előterjesztő bíróság elé, és kérte a 2010. november 19-i vámmegállapító határozat hatályon kívül helyezését. Arra hivatkozott, hogy a 4. jegyzőkönyv 20. cikke előírja a helyettesítő szállítási bizonyítvány megszerzéséhez való jogot, és e jog nem függ attól az időtartamtól, amely alatt a vámhivatal megvizsgálhatja az árut. Szerinte az utólagos vámkivetés továbbá összeegyeztethetetlen az Egyiptommal kötött euro-mediterrán megállapodásban előírt preferenciális elbánáshoz való joggal. Úgy véli, hogy az exportáló ország vámhatóságainak értékelése valójában döntő abban a kérdésben, hogy egy áru preferenciális származású-e. A jelen ügyben a holland vámhatóságok által kiadott helyettesítő szállítási bizonyítványnak ugyanolyan jelentőséget kell tulajdonítani a származás igazolását illetően, mintha e bizonyítványt az exportáló állam adta volna ki.

- 25 A Hauptzollamt Krefeld a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a 4. jegyzőkönyv nem rendelkezik a helyettesítő szállítási bizonyítvány utólagos kiadásáról. A szóban forgó helyettesítő szállítási bizonyítvány tehát nem teszi lehetővé az áru Németországba importált része származásának megállapítását.
- 26 A kérdést előterjesztő bíróság szerint nem vitatott, hogy a szóban forgó áru Egyiptomból származik. Az egyetlen kétséget ébresztő tény álláspontja szerint az, hogy a Helm Düngemittel által bemutatott helyettesítő szállítási bizonyítvány igazolni tudja-e az áru Németországba importált részének a 4. jegyzőkönyv értelmében vett preferenciális származását. A kérdést előterjesztő bíróság azon a véleményen van, hogy e jegyzőkönyv 20. cikke értelmében helyettesítő szállítási bizonyítványt csak akkor lehet kiadni, ha az árut az említett bizonyítványt kiadó tagállam vámhivatalának felügyelete alá helyezték annak érdekében, hogy e vámhivatal ellenőrizni tudja azt, hogy az említett áru azonos-e az eredeti szállítási bizonyítványban megjelölt áruval. Márpedig mivel a szóban forgó árut a helyettesítő szállítási bizonyítvány kiadásának időpontjában már szabad forgalomba bocsátották, az említett eset a jelen ügyben nem állhatott fenn. A Bíróság ítélkezési gyakorlatából azonban az következik, hogy vannak kivételek azon elv alól, amely szerint preferenciális elbánás csak az ahhoz való jogra vonatkozó érvényes preferenciális igazolás bemutatása esetén nyújtható. A kérdést előterjesztő bíróság e tekintetben hangsúlyozza, hogy a jelen ügyben a helyettesítő szállítási bizonyítvány származási igazolásként való elismerésének megtagadása tisztán formális indokon alapul.
- 27 E körülmények között a Finanzgericht Düsseldorf (düsseldorfi adóügyi bíróság) felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjesztette a Bíróság elé:
- „Ügy kell-e tekinteni, hogy az áru származása nem bizonyított, ha az áru egy részére a [...] 4. jegyzőkönyv 20. cikke értelmében szállítási bizonyítványt adtak ki, jóllehet az e rendelkezésben előírt feltételek nem teljesültek, mivel az áru a bizonyítvány kiadásának időpontjában nem állt az azt kiadó vámhatóság felügyelete alatt?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

- 28 Kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keres választ, hogy az Egyiptommal kötött euro-mediterrán megállapodást úgy kell-e értelmezni, hogy valamely áru egyiptomi származását az e megállapodással bevezetett preferenciális vámrendszer értelmében akkor is lehet bizonyítani, ha az árut az egyik tagállamba való érkezésekor az áru egy részének egy másik tagállamba való küldése céljából megosztották, és ha az első tagállam vámhatóságai által ezen árunak a második tagállamba küldött részére vonatkozóan kiadott helyettesítő szállítási bizonyítvány nem felelt meg az említett megállapodás 4. jegyzőkönyve 20. cikkében az ilyen bizonyítvány kiadásával kapcsolatban előírt feltételeknek.
- 29 Elöljáróban meg kell jegyezni, hogy a 4. jegyzőkönyv 20. cikke értelmében amennyiben valamely tagállamból vagy Egyiptomból származó termékeket egy tagállami vámhivatal vagy egy egyiptomi vámhivatal „felügyelete alá helyeznek”, különösen e termékek összességének vagy egy részének az Európai Unión belül máshová küldése céljából az említett termékek eredeti származási igazolása egy vagy több helyettesítő szállítási bizonyítvánnyal helyettesíthető, amely bizonyítványokat az a vámhivatal adja ki, „amelynek felügyelete alá a termékeket helyezték”.
- 30 Ez utóbbi kifejezésből tehát az következik, hogy a helyettesítő szállítási bizonyítványt a vámhatóságoknak azalatt kell kiadniuk, amíg az áru a felügyeletük alatt található, vagy az áru e hatóságok általi tényleges vizsgálata esetén e vizsgálat végén, mégpedig a lehető leghamarabb.
- 31 A jelen ügyben az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy az alapeljárásban szóban forgó árut Hollandiában az áru egy részének Németországba való küldése céljából megosztották. Az áru ezen részére vonatkozó helyettesítő szállítási bizonyítványt a holland vámhatóságok tizenegy

nappal azután adták ki, hogy ez az árumennyiség elhagyta Hollandiát. Ebből azonban nem következik szükségszerűen az, hogy az áru említett részének származását az uniós jognak megfelelően ne lehessen megállapítani.

- 32 Kétségtelen, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint a szállítási bizonyítvány egy áru preferenciális származásának igazoló okmányát képezi, és ha megengedett lenne, hogy más bizonyítási eszközökre is lehessen hivatkozni e származási igazolások mellett, sérülne a harmadik országokkal kötött szabadkereskedelmi megállapodások alkalmazásának egysége és biztonsága (lásd ebben az értelemben a C-334/93. sz. Bonapharma-ügyben 1995. február 23-án hozott ítélet [EBHT 1993., I-319. o.] 16. pontját). Az érvényes származási igazolás követelménye következképpen nem tekinthető pusztán formalitásnak, amely mellőzhető, amennyiben a származási helyet más bizonyítékok alapján megállapították (lásd ebben az értelemben a C-386/08. sz. Brita-ügyben 2010. február 25-én hozott ítélet [EBHT 2010., I-1289. o.] 57. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 33 Mindazonáltal a Bíróság már úgy határozott, hogy az exportáló állam hatóságainak feladata egy áru származásának megállapítása, és a tagállami vámhatóságoknak főszabály szerint el kell ismerniük az exportáló állam vámhatóságai által végzett értékeléseket, különösen akkor, ha a preferenciális rendszert az Uniót valamely harmadik állammal szemben kölcsönös kötelezettségek alapján kötelező nemzetközi megállapodás vezeti be (lásd ebben az értelemben a C-409/10. sz. Afasia Knits Deutschland ügyben 2011. december 15-én hozott ítélet [EBHT 2011., I-13331. o.] 29. pontját, valamint a C-438/11. sz. Lagura Vermögensverwaltung ügyben 2012. november 8-án hozott ítélet 34–36. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 34 Ezenkívül, a tagállami vámhatóságoknak azért kell elismerniük az Unióhoz szabadkereskedelmi megállapodások által kapcsolódó exportáló állam hatóságai által hozott határozatokat, hogy az Unió a maga részéről az említett állam hatóságaitól is megkövetelhesse, hogy tartsák tiszteletben azokat a tagállami vámhatósági határozatokat, amelyek az Unióból ezen államba kivitt termékek származására vonatkoznak (lásd ebben az értelemben a 218/83. sz., Les Rapides Savoyards és társai ügyben 1984. július 12-én hozott ítélet [EBHT 1987., 3105. o.] 27. pontját).
- 35 Márpedig az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban bemutatott – nem vitatott – ténybeli körülményekből kitűnik, hogy a Helm Düngemittel által Egyiptomból importált áru preferenciális származását megerősítette az egyiptomi vámhatóságok által kiadott szállítási bizonyítvány. A jelen ítélet 33. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően az ilyen bizonyítvány köti valamennyi uniós vámhatóságot az abban említett áruk preferenciális származása tekintetében.
- 36 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy egy olyan helyzet, mint amilyen az alapügyben felmerült, nem hasonlítható egy olyan helyzethez, amelyben az exportáló állam által kiadott szállítási bizonyítvány nem felel meg a 4. jegyzőkönyvben előírt feltételeknek. E második esetben ugyanis nem állapítható meg az Unióba importált áru egészének preferenciális származása, míg az első esetben az Unióba importált szóban forgó áru származását továbbra is igazolja az egyiptomi vámhatóságok által érvényesen kiadott szállítási bizonyítvány.
- 37 Emlékeztetni kell továbbá arra, hogy a szerződések nemzetközi jogát lényegében a Bécsi Egyezmény kodifikálta, és az ezen egyezménybe foglalt szabályok alkalmazandók a valamely állam és valamely nemzetközi szervezet közötti megállapodásra – mint amilyen az Egyiptommal kötött euro-mediterrán megállapodás –, amennyiben e szabályok az általános nemzetközi szokásjog kifejeződései (lásd analógia útján a fent hivatkozott Brita-ügyben hozott ítélet 40. és 41. pontját).
- 38 Márpedig egy olyan helyzetben, amelyben az exportáló állam által a 4. jegyzőkönyvnek megfelelően kiadott szállítási bizonyítvánnyal rendelkező importőrtől az Unióba általa importált áru tekintetében megtagadják a preferenciális rendszer biztosítását, összeegyeztethetetlen lenne a Bécsi Egyezmény 26. és 31. cikkében említett elvekkel, valamint az Egyiptommal kötött euro-mediterrán megállapodás célkitűzéseivel, amelyeket a megállapodás 1. cikke említ, és ellentétes lenne a megállapodás 8. cikkével.

- 39 Amennyiben azonban a szóban forgó árut az Unióba való érkezésekor az áru egy részének az Unión belül máshová történő küldése céljából a 4. jegyzőkönyv 20. cikke értelmében megosztották, azon importőr feladata annak igazolása, hogy az áru ezen megosztott része valóban megegyezik azzal az áruval, amelynek preferenciális származását az egyiptomi vámhatóságok által kiadott szállítási bizonyítvány megállapítja, aki részére helyettesítő szállítási bizonyítványt adtak ki, jóllehet az említett rendelkezésben előírt feltételek nem teljesültek, de aki mégis hivatkozni kíván az egyiptomi vámhatóságok által kiadott szállítási bizonyítványra.
- 40 A fenti megfontolások összességére tekintettel az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy az Egyiptommal kötött euro-mediterrán megállapodást úgy kell értelmezni, hogy valamely áru egyiptomi származását az e megállapodással bevezetett preferenciális vámrendszer értelmében akkor is lehet bizonyítani, ha az árut az egyik tagállamba való érkezésekor az áru egy részének egy másik tagállamba való küldése céljából megosztották, és ha az első tagállam vámhatóságai által ezen árunak a második tagállamba küldött részére vonatkozóan kiadott helyettesítő szállítási bizonyítvány nem felelt meg a 4. jegyzőkönyv 20. cikkében az ilyen bizonyítvány kiadásával kapcsolatban előírt feltételeknek.
- 41 Az ilyen bizonyításfelvétel azonban egyrészt megköveteli, hogy az eredetileg Egyiptomból importált áru preferenciális származását az egyiptomi vámhatóságok által e jegyzőkönyvnek megfelelően kiadott szállítási bizonyítvány alapján állapítsák meg, másrészt pedig, hogy az importőr bizonyítsa azt, hogy az említett első tagállamban megosztott és a második tagállamba küldött árumennyiség megegyezik az Egyiptomból az első tagállamba importált áru egy részével. A kérdést előterjesztő bíróság feladata annak vizsgálata, hogy teljesülnek-e ezek a feltételek az alapügyben.

A költségekről

- 42 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

A 2004. április 21-i 2004/635/EK tanácsi határozatban jóváhagyott, 2001. június 25-én Luxembourgban aláírt, az egyrészt az Európai Közösségek és tagállamai, másrészt az Egyiptomi Arab Köztársaság közötti euro-mediterrán társulást létrehozó megállapodást úgy kell értelmezni, hogy valamely áru egyiptomi származását az e megállapodással bevezetett preferenciális vámrendszer értelmében akkor is lehet bizonyítani, ha az árut az egyik tagállamba való érkezésekor az áru egy részének egy másik tagállamba való küldése céljából megosztották, és ha az első tagállam vámhatóságai által ezen árunak a második tagállamba küldött részére vonatkozóan kiadott helyettesítő EUR.1 szállítási bizonyítvány nem felelt meg az említett megállapodásnak a „származó termék” fogalmának meghatározásáról és az igazgatási együttműködés módszereiről szóló, 2006. február 17-i 1/2006 EU–Egyiptom társulási tanácsi határozattal módosított 4. jegyzőkönyve 20. cikkében az ilyen bizonyítvány kiadásával kapcsolatban előírt feltételeknek.

Az ilyen bizonyításfelvétel azonban egyrészt megköveteli, hogy az eredetileg Egyiptomból importált áru preferenciális származását az egyiptomi vámhatóságok által e jegyzőkönyvnek megfelelően kiadott EUR.1 szállítási bizonyítvány alapján állapítsák meg, másrészt pedig, hogy az importőr bizonyítsa azt, hogy az említett első tagállamban megosztott és a második tagállamba küldött árumennyiség megegyezik az Egyiptomból az első tagállamba importált áru egy részével. A kérdést előterjesztő bíróság feladata annak vizsgálata, hogy teljesülnek-e ezek a feltételek az alapügyben.

Aláírások